

Протокол

№

гр. София, 01.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 01.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7006** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14:50 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ П. А. М. – редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Ю. Д., пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Главна дирекция „Гранична полиция“ МВР – редовно призовани, се представлява от ЮРК. Е. К., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, явява се прокурор Стоян Димитров.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

Предвид липсата на процесуални пречки, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ЮРК. К.: Представените вече материали като административна преписка, представляват цялата административна преписка. Делото е архивирано и към днешна дата не мога да представя в оригинал административна преписка.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА получено писмо от МВР-ГД „Гранична полиция“ от рег. №20852/19.10.2023 г. във връзка с протоколно определение на съда от 04.10.2023г.

АДВ. Д.: Да се приеме.

ЮРК. К.: Да се приеме.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателство по делото МВР-ГД „Гранична полиция“ от рег. №20852/19.10.2023 г.

АДВ. Д.: Поддържам искането си за разпит на свидетел.

В залата се въвежда свидетелят М. Д. Ц..

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността на свидетеля по представена лична карта:

М. Д. Ц. – [дата на раждане] в [населено място], българин, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните, с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН].

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на адв. Д., СВИДЕТЕЛЯТ каза: Ищецът П. го познавам от 2006 – 2007 г., в добри отношения сме дотолкова, доколкото всеки е помогнал на другия когато е имал нужда. Излизали сме заедно по заведения, тренирали сме заедно, учил ме е хоккей да играя, не ми се получи. Мога да кажа, че това е един човек, на който аз мога да разчитам, и като всеки човек със своите странности, трябва да бъде приет.

С него и А. сме се виждали по 5-6 пъти, в нещо като празнична атмосфера по повод рождени дни, по повод седмично решение за събиране в съботно-неделните дни, бил съм на рожден ден на детето му веднъж, бил съм на негов личен рожден ден с А., 20 и някой си декември, преди К.. Това, което винаги ми е правило впечатление, че той полага грижи за детето. Какво породи тази ситуация тя да не е тук, нямам никаква представа. Беше изключително съкрушен, когато ми се обади, беше някъде септември 2021 г. спомням си, че той каза: „От тук нататък какво ще правя? Ако е в България ще има начин да се виждаме, ще има възможност съда да определи време за всички. С какви пари и възможности да се боря отгатък и кой съм аз, предвид това, че ние гледаме филми как Америка защитава деца. Аз къде съм в случая ? Аз се чувствам страшно нищожество и измамен от нея. Това, което е поискала от мен, каквото съм могъл, съм го дал“. За личните отношения между тях не сме говорили, не ми е и работа. Последно ми каза: „Не сме в най-добрите отношения“.

След като вече детето отпътува, сме се срещали, той беше унил. Той каза „Аз не знам те да ли са живи и здрави. И как успяха да го направят зад гърба ми. С кой успя и какво се случи, тя да успее да изкара детето“. Виждал съм се с бащата на П. му, който се питаше как ще останат в контакт с детето. „Н. да е в България, нека да не са заедно“. Хората бяха емоционално смазани цялото семейство и все още е. Когато сме вечер вкъщи заедно, той ми се обажда и казва: „Х. да не те притеснявам с детето“. Какъв приятел е бил на тази жена не мога да кажа, но виждам, че за детето му е страшно тежко и не го пожелавам на никого това нещо.

Споделял ми е, че посредством нейни приятелки е разбрал по-късно че е в САЩ, и до днес той мисли, че е там, ако наистина са там. Той каза, че дори една снимка не му е

изпратена. Питаше: „С какво съм го заслужил това нещо?“.

Преди да отпътува, нямам представа детето да е живяло някъде извън България, знам че майка му А. го водеше в Турция да му слагат шлем за коригиране на черепната форма. Детето си живееше тук, населяваха апартамент до „Т. – С.“, 4 км, колелото. Имаха някакъв формат да се разбират. Аз съм го виждал на случайни срещи с детето. Седнахме на една пейка, той извади храната, храни го, изключително топло отношение на родител към дете. Поне това, което се е показало пред мен. Аз не смятам то да е било целенасочено, това е едно малко дете и то си иска неговото. Аз също имам дете на 4 години. И му се е случило точно това нещо..., за това нещо съм дошъл тук.

АДВ. Д.: Нямам други въпроси.

На въпроси на юрк. К., СВИДЕТЕЛЯТ каза: Детето живее в един апартамент заедно с майката, на „Т. – С.“. П. имаше ключ от този апартамент. По какъв начин са се разбирани, кой къде е спал, тези неща не е споделяше с мен и аз не съм питал. Това жилище не е нито нейно, нито негово, това е вследствие на някакви нейни предишни отношения с неизяснен статут, на някакъв гражданин, който не е българин. В Турция мисля, че детето ходи и веднъж с П.. Отиват за 2-3-4 дни, прибират се, това е било няколко пъти. Това е създавало илюзорна представа в него, и тя го е подвела жестоко в това отношение, че може да й се има някакво доверие.

ЮРК. К.: Нямам други въпроси.

На въпроси на прокурора, СВИДЕТЕЛЯТ каза: Контактите ми с П. са по-редки, веднъж на 2-3 седмици се чуваме. Последно сме се видели и чули някъде между 25 и 26 октомври. За детето не стана въпрос. Особено когато ме види с детето, той всеки път казва: „Ей, живота си си го наредил, детето ти е до теб“. Тези негативни преживявания във връзка със ситуацията продължават да съществуват у П..

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други въпроси.

На въпроси на съда, СВИДЕТЕЛЯТ каза: Нямам представа дали П. е давал разрешение на майката за извеждане на детето. Той се затвори в себе си. Доколкото знам, П. работеше в една охранителна фирма. После каза: „Не ми се живее, нищо не ми се прави“. Мисля, че П. напусна работа, защото спря да говори за работа. Даже съм му услужвал финансово с малки суми. Аз не обичам да се бъркам в личното пространство на хората и да ги засягам. Това повлия да му е трудно да се социализира. Той казва: „Защо съм така наказан това нещо да се случи? Едно е да е в друг квартал, друг град. Дори веднъж месечно да имам възможност да го виждам“. Освен, че видимо много напълня, каза че има някакви проблеми с кръвната захар. Може би миналата година зимата започна да споделя за проблеми.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други въпроси.

СЪДЪТ, с оглед липсата на въпроси освободи свидетеля от залата.

АДВ. Д.: Нямам доказателствени искания.

ЮРК. К.: За да се разархивира делото, трябва да дойде началничката на „Гранични

проверки“, която е в дълъг отпуск, да бъде разархивирано и аз да представя административната преписка.

СЪДЪТ, предвид изявлението на юрк. К., ЗАДЪЛЖАВА директора на ГД „Гранична полицията“- МВР в 7-дневен срок от днес да представи в оригинал административна преписка с рег. №328200-18109/2021 г. При неизпълнение на разпореждането, СЪДЪТ ПРЕДУПРЕЖДАВА, че ще бъде наложена санкция по АПК и ЗСВ на конкретното длъжностно лице.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 15.11.2023 г. от 14:00 часа, за която дата и час страните - редовно уведомени.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:12 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: